

Омельченко О. В.

ФСП, НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: к.філос.н.,

доц. Піголенко І.В.

Проблема бідності і багатства як прояв особливостей соціально-стратифікаційної структури суспільства

На сьогодні проблема бідності і багатства є однією з найбільш актуальних у всьому світі. Адже бідність поширена не тільки у певному суспільстві, а вона займає цілі країни і навіть континенти. Можна сказати, що відносини між бідними і багатими характеризується зневажливим ставленням один до одного. І що цікаво, це не суспільство ділить людей на багатих і бідних, а самі люди зараховують себе до певного верства суспільства. А так, як людина живе згідно свого матеріального становища, і те що багатий з легкістю може собі дозволити, бідний про це навіть і не мріє. Це справді дуже сумно, адже вони перебувають в одному суспільстві і кожний день відчувати цю нерівність справді важко. І важко не тільки матеріально, а, насамперед, духовно.

Так як багатство полягає у повноті людського буття, часто буває, що багатим доводиться поводитись так, щоб бідні не почувались пригнобленими. Хоча якщо подумати, їхньої провини в тому що вони багаті немає. Адже кожна людина відповідає за себе сама. Звідси випливає, що бідні вважаються особисто відповідальними за свої матеріальні труднощі. Але яке б не було у людини матеріальне становище, ніхто не заслуговує щоб на нього дивились згори вниз. А саме така ситуація в наш час і відбувається. На таких умовах і здійснюється соціальний конфлікт, який досі не вдалось зупинити.

І цей конфлікт не був би таким гострим, якби він не розширювався на дітей. Але це неможливо. Вплив батьків і того середовища в якому вони зростають дуже змінює погляди дітей на життя. В них зменшується коло спілкування, появляється зверхність до усіх, хто нижче їхнього рангу. Вивчившись у елітних школах, маючи достатню кількість грошей у дітей появляється схильність вірити у свою винятковість. А ті діти які народились у бідній сім'ї і не мали можливості з легкістю

вчитись навіть у простій школі, яким не було дане безтурботне дитинство з сумом і великим розчаруванням у житті переносять зверхне ставлення еліти.

І для батьків це трагедія, адже своїм дітям вони хочуть тільки найкращого, та через брак коштів це неможливо. І в цьому вони виняють себе, падають духом і просто більше не мають сил щоб боротись. Боротись за краще життя. Але хіба це можливо, коли над тобою кожний день насміхаються, ведуть себе так, наче ти ніхто в цьому житті. Та невже гроші вирішують все? Є ж багато речей таких як: талант, доброта, сміливість, людяність які в цьому житті мають щось значити. Але на даний момент це не так, тому що було б це так, ми б не мали такого розшарування на верстви суспільства.

І саме тому на початку XXI століття боротьба з бідністю стала однією з найбільш вагомих проблем і найбільш важливим завданням соціальної політики більшості країн світу. Щоб вирішити цю проблему, насамперед, необхідно визначити які чинники впливають на появу бідності, а чинників дуже багато. Одним із перших є безробіття, тому необхідно створити нові робочі місця та підвищити кваліфікацію працездатного населення. Також проблемою є те, що існує така категорія людей, які не можуть заробляти через вік або стан здоров'я. А так як людини звикає до всього, то її життя у бідності стає для неї звичкою і вона перестає з нею боротись.

Тому для вирішення проблеми необхідно залучити всі можливі ресурси суспільства такі як: політична воля, інтелектуальний потенціал, громадське сумління, моральну відповідальність. Необхідно поліпшити житлові умови соціально вразливого населення та удосконалити систему соціального законодавства.

Над цією проблемою задумувалось багато вчених, одним з них є Карл Маркс. За його висловом: "Вся людська історія була в найбільшій мірі історією класової боротьби"[Маркс К., Енгельс Ф. Сочинения. / Т. 4. – С. 424].

І хоч він і писав про різні періоди історії, але найбільше уваги він приділив саме змінам у сучасному суспільстві. Він був впевнений, що на зміну капіталізму прийде таке суспільство яке не буде так чітко поділено на багатих і бідних.

Економічна система перейде до суспільної власності і виникне суспільство з набагато більшою соціальною рівністю.

Отже, не дивлячись на те, що суспільство за останні роки змінилось на краще, як з економічної так і з соціальної сторони, проблема бідності і багатства нас все таки ще не покидає. Але необхідно вірити, що спільними зусиллями ми все таки зможемо подолати цю проблему. Звичайно, це відбудеться не так швидко, та все таки зміни на краще будуть. І людям стане легше жити у такий тяжкий час.